

Πατρ. Ιεροσολύμων: Το ιερό χρέος στην Αγία Γη

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Δέκα πέντε χρόνια συμπληρώθηκαν χθες Κυριακή 22 Νοεμβρίου από την τελετή ενθρονίσεως του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλου.

Στην Δοξολογία που τελέστηκε στον Ναό της Αναστάσεως προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης, συνιερουργούντων Αρχιερέων του Πατριαρχείου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, Πατριαρχικών Επιτρόπων και Ηγουμένων Ιερών Μονών του Πατριαρχείου.

Παρέστη επίσης ο ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευάγγελος Βλιώρας με την σύζυγό και το παιδί του, οι αντιπρόσωποι του Πατριαρχείου Μόσχας και του Πατριαρχείου Ρουμανίας, ενώ συμμετείχαν μέλη της Ελληνικής παροικίας και της Αραβόφωνης Κοινότητας των Ιεροσολύμων.

“Περιττόν καί πάλιν νά εἰπωμεν, ὅτι ἡ ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων διαφύλαξις τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς

καί βασιλικοῦ γένους τῶν «Ρωμαίων Ὁρθοδόξων» Χριστιανῶν ἀποτελεῖ χρέος ἱερόν τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ab antiquo ἀποστολῆς αὐτοῦ” ἀνέφερε στο μήνυμά του ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων και πρόσθεσε μεταξύ άλλων ὅτι για τον λόγο αὐτό το Πατριαρχεῖο δεν θα πάψει ποτέ να υψώνει τη φωνή του προς πάσα κατεύθυνση, πολιτική και διπλωματική , προς τοπικούς και διεθνελίς οργανισμούς και κυβερνήσεις, προκειμένου να γίνεται σεβαστό το υφιστάμενο πολυπολιτισμικό και διαθρησκειακό καθεστώς, τόσο των Αγιογραφικῶν Προσκυνημάτων, ὅσο και της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ, “ἡ ὁποία καθ’ ἑαυτήν ἀποτελεῖ παγκόσμιον Προσκύνημα”

Μετά τήν Δοξολογίαν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: Η 15ῃ Επέτειος Ενθρονίσεως του Πατριάρχου Ιεροσολύμων](#)

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Τήν πρωίαν τῆς Κυριακῆς, 9ης/22ας Νοεμβρίου 2020, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ 15ῃ ἐπετείῳ τῆς ἐκλογῆς καί Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Πατριαρχικῶν Ἐπιτρόπων καί Ἡγουμένων Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου καί Προϊσταμένων τῶν ἐνοριῶν αὐτοῦ, ὅσων ἡδυνήθησαν νά προσέλθουν, λόγω τῶν μέτρων πρὸς προστασίαν ἐκ τοῦ covid 19.

Εἰς τήν Δοξολογίαν παρέστη ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐάγγελος Βλιώρας μετά τῆς συζύγου καί τοῦ τέκνου αὐτοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καί μετέσχον μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καί τῆς Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησεν τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Γεγονός λίαν σημαντικόν καί ἀξιόλογον, χαρμόσουν καί γηθόσουν ἐορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καί ἡ ἐξ ἀρχῆς ἀναποσπάστως μετ’ αὐτῆς συνδεδεμένη Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης. Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἡ ψήφοις κανονικαῖς

καί ὁμοφώνοις τῶν τιμίων μελῶν τῆς Αγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ποιμνίου ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀγίων Τόπων καί ἡγουμένου τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καί ἡ μετ'αὐτήν τελετή τῆς Ἐνθρονίσεως μετ' ἀναγνωρίσεως Αὐτῆς ὑφ' ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν κρατῶν, εἰς τήν πολιτικήν ἐπικράτειαν τῶν ὁποίων ἐξ ἀρχῆς δρᾷ ποιμαντικῶς τό παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον. Τοῦτο συνέβη τό σωτήριον ἔτος 2005 μετ' ὀδυνηρὴν δοκιμασίαν, διασεύσασαν τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, κλυδωνίσασαν ἀλλ' οὐ καταποντίσασαν αὐτήν, καθότι ὁ ἐδραιώσας αὐτήν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, ἐξήγαγεν αὐτήν εἰς ἀναψυχήν.

Τό γεγονός τοῦτο διασφαλίζει τήν συνέχειαν τῆς ἀδιακόπου Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καί τήν συνοχήν τοῦ μελῶν τοῦ σώματος αὐτῆς πρὸς εὐρυθμον λειτουργίαν καί ἐκπλήρωσιν τῆς θείας ἀποστολῆς αὐτῆς, διὰ τοῦτο καί ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς – ἐν συμμορφώσει βεβαίως πρὸς τά μέτρα προφυλάξεως πάντων ἡμῶν ἐκ τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ τοῦ covid- 19- εἰς τό τιμαλφές κειμήλιον τῆς πίστεως ἡμῶν, τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐωρτάσθη διὰ Δοξολογίας ἀναπεμφθείσης πρὸς τόν Θεόν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς εὐχαριστία, διότι ἐξήγαγεν αὐτήν εἰς ἀναψυχήν καί ἐχαρίσατο αὐτῇ ὡς Πατριάρχην καί Ποιμένα τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα. Εὐχαριστήσαντες ἐπὶ τούτῳ τόν Θεόν καί προσευχηθέντες ὑπὲρ ὑγείας, εὐσταθείας καί μακροημερεύσεως Αὐτῆς, ἀνήλθομεν καί εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην αἵθουσαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν «ὀσπιτίου», ὡς ὠνόμαζε τοῦτο ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Δοσίθεος, ἵνα καί ἐκ τοῦ σύνεγγυς εὐχηθῶμεν Αὐτῇ καί συγχαρῶμεν, ἐφ' οἷς ἀγαθοῖς ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην Αὕτη ἐν κόποις καί μόχθοις πολλοῖς εἰργάσατο ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων μνημονευτέον ἐν πρώτοις ὅτι Αὕτη μέ γνώμονα τήν ἐκκλησιαστικήν Πατερικήν παράδοσιν κατηύθυνε τοὺς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, ἡγουμένους τῶν Προσκυνημάτων καί τῶν ἱερῶν Μονῶν, τόν κλῆρον καί τόν λαόν νά συνεργασθοῦν ἐν συνέσει μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑγεινομικῶν Ἀρχῶν ἐκάστης κυβερνώσης χώρας διὰ τήν ἀπό τῶν ἀρχῶν σχεδόν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀντιμετώπισιν τῆς θανατικῆς ἐπιδημίας τοῦ λοιμοῦ Covid- 19. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐτελέσθησαν αἱ τελεταί, διασωζομένων τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τήν Βασιλικήν τῆς Βηθλεέμ. Ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐτελέσθησαν εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἡ τελετή τοῦ Ἐπιταφίου καί τῆς νυκτερινῆς Λειτουργίας τοῦ Πάσχα. Ἄλλαι, ὡς τῶν Βαΐων, τοῦ Νιπτῆρος καί τῆς τελετῆς τῆς Ἀγάπης, ἐτελέσθησαν εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ἐν συμμετοχῇ τῶν ἐπιτρεπομένων μόνον ἱερέων ἢ ὀλίγων πιστῶν, οὐχί δέ καί προσκυνητῶν, καθότι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ λοιμοῦ ἄχρι καί σήμερον οὐδεὶς προσκυνητῆς ἀφίχθη. Ἡ ἄλλοτε πλήθουσα ἐκ τῶν προσκυνητῶν Ἀγία Πόλις ὁρᾶται εἰσέτι κενή

εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ρύμας αὐτῆς. Ἄξιον μνήμης τυγχάνει ὅτι ἐν μέσῳ πανδημίας ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτός διεξήχθη ἀπολύτως κατὰ τὸ προσκυνηματικόν Καθεστῶς. Εἰδικῇ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἰσραὴλ τὸ Ἅγιον Φῶς μετηνέχθη παρὰ Ἀρχιερέως τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Πύλην τοῦ Δαβίδ, ἔνθα παρελήφθη ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων παρέλαβον αὐτό οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν, παραμένοντες κεκλεισμένοι ἐντὸς τῶν προσγειωμένων εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Μπέν Γκουριόν ἀεροπλάνων αὐτῶν. Ἐνεργείαις τοῦ Πατριαρχείου δι' ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὸ Ἅγιον Φῶς μετηνέχθη αὐθημερόν εἰς τὰς Κοινότητας αὐτοῦ εἰς Ἰορδανίαν, Παλαιστινιακὰς περιοχὰς καὶ Γάζαν.

Δι' ἀνακούφισιν τῶν πληγέντων οἰκονομικῶς ἐκ τῶν μέτρων περιορισμοῦ ἐξαπλώσεως τῆς λοιμικῆς νόσου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διένειμε παρὰ τοῦ Πατριαρχείου δέματα τροφίμων εἰς τὰς ἐχούσας μεγαλυτέραν ἀνάγκην οἰκογενείας εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βηθλεέμ καὶ τῆς Ραμάλλας καὶ ἐχαρίσατο τὸ ἐνοίκιον ἐνός ἔτους εἰς ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν καὶ καταστημάτων ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Πατρικὴ Ποιμαντικὴ συμπαράστασις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐξεδηλώθη διαρκούσης τῆς πανδημίας καὶ πρὸς τὰς ἱεράς Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου διὰ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτῆς εἰς αὐτάς, τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κηρύγματος, ἀναμεταδιδομένου διαδικτυακῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀραβικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσικὴν καὶ Ρουμανικὴν γλῶσσαν.

Ἀνένδοτος ὑπῆρξεν ἡ στάσις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ εἰς τὴν διεκδίκησιν καὶ διασφάλισιν τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Τοῦτο ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐορτὴν τῶν Ἐπιφανείων ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, ὅτε οἱ Ἀρμένιοι ἱερεῖς, συνεχίζοντες τὴν ἀπὸ δεκαετιῶν τακτικὴν αὐτῶν, ἡμπόδισαν ἡμᾶς νὰ καταβιβάσωμεν τὴν εἰκόνα ἡμῶν εἰς τὸ ἅγιον Σπήλαιον. Χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν καὶ καθοδήγησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οἱ Ἀγιοταφῖται διακονηταὶ τῆς Βηθλεέμ καὶ ἄλλοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντες πρὸς συμπάρασιν, παρὰ τὴν μετὰ πληγῶν σωματικὴν βίαν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθησαν ἐκ τῶν Ἀρμενίων, τῇ ἐντολῇ ἐν τέλει τοῦ Προέδρου Ἀμποῦ Μάζεν, κατεβίβασαν τὴν εἰκόνα, ἐναπομένει δέ ἡ κατοχύρωσις τοῦ δικαιώματος ἡμῶν τούτου καὶ δι' εἰδικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἵνα μὴ διαμφισβητηθῇ καὶ πάλιν εἰς τὸ μέλλον. Παρόμοιόν τι συνέβη καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Πανίερὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ Ἀρμένιοι καὶ πάλιν ἀπεπειράθησαν ὥς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς, νὰ ἐπιτελέσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦ θυμιάματος ἡμῶν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Ἐλένης. Τελικῶς τοῦτο ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἱσταμένης ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ πλέον μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ προτρεπούσης τοὺς Ἀρμενίους νὰ

ὑποχωρήσωσι, ὅπερ καί συνέβη ἐκ φόβου καί πρὸς τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθοῦσαν καί βιντεοσκοποῦσαν τὸ ἐπεισόδιον Ἰσραηλινὴν Ἀστυνομίαν, παρουσία δέ καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Βλιώρα. Τὰ δικαιώματα ἡμῶν ταῦτα ὑποστηρίζονται ἐκ μαρτυριῶν τῶν προσκυνηματικῶν κωδίκων ἡμῶν ἀλλὰ καί ἐξ αὐτῶν τῆς Κουστωδίας τῆς Ἁγίας Γῆς τῶν Φραγκισκανῶν, οἱ ὅποιοι συνεπορεύθησαν μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

Ὅμοῦ μετὰ τῶν προσκυνηματικῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὡς πρωταρχικόν στόχον Αὐτῆς τὴν κατοχύρωσιν καί τῶν περιουσιακῶν, εἴτε κτηματικῶν εἴτε ἀστικῶν, δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου, ὡσάκις ταῦτα κατεπατήθησαν ἐπὶ τόπου ἢ προσεβλήθησαν δικαστικῶς ὑπὸ καιροσκοπῶν πλεονεκτῶν. Ταῦτα ὑποστηρίζονται ἀποτελεσματικῶς ἐκ τῶν τίτλων ιδιοκτησίας, φερμανίων, βερατίων κλπ., φυλασσομένων εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Πατριαρχείου, διὰ τὴν καλλιτέραν τακτοποίησιν καί χρησιμοποίησιν τῶν ὁποίων ἐμερίμνησεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης προσθέτουσα νέαν πτέρυγα, νῦν ἐγειρομένην. Διὰ τῶν τίτλων τοῦ Ἀρχείου, τῇ ἐντολῇ καί καθοδηγήσει Ὑμῶν ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ καί οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Πατριαρχείου δέν ἐφείσθησαν κόπων δι' ἀγῶνας εἰς τὰς δικαστικὰς αἰθούσας οὔτε καί χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὰ δικαστικά τέλη. Χαρακτηριστικόν παράδειγμα τούτου ἡ πρόσφατος καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῶν 2.000.0000 Σέκελ ὡς φόρου Ἀρνόνα, τὸν ὅποιον δέν κατέβαλε ὁ ἐνοικιαστής τοῦ παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Δαβίδ ξενοδοχείου Petra, κατέβαλε δέ τὸ Πατριαρχεῖον, διὰ νὰ διασώσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ταύτην ἐκ τῆς ἀρπαγῆς τῶν ἀδιαφανῶν καί διεφθαρμένων πολυετῶν συμβάσεων, τὰς ὁποίας κατήγγειλε ἡ Ἀδελφότης τὸ ἔτος 2005.

Διὰ τὴν πληρεστέραν ἐπιτέλεσιν τοῦ πολυπύχου ποιμαντικοῦ ἔργου τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἰδιαίτερος ἐμερίμνησεν διὰ Θεολογικὰς ἢ ἄλλας σπουδὰς τῶν Ἀγιοταφικῶν Πατέρων ἢ νέων τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου, ἐξασφαλίζουσα δι' αὐτούς τὰς σχετικὰς ὑποτροφίας κυρίως εἰς Ἑλλάδα καί Κύπρον, διὰ τοῦ διορισμοῦ δέ νέων Συνοδικῶν μελῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐνίσχυσε τὸν Συνοδικὸν θεσμόν λειτουργίας τοῦ Πατριαρχείου. Τῇ μερίμνῃ δέ Αὐτῆς προωθεῖται νῦν ἔργον ἀνακαινίσεως τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ Σκευοφυλακίου αὐτοῦ διὰ χορηγίας παρὰ τῆς εὐσεβοῦς πηγῆς.

Ταῦτα πάντα, Μακαριώτατε, ἐνθαρρύνουν καί ἐνισχύουν ἡμᾶς, παλαιούς καί νεωτέρους Ἀγιοταφίτας, ἵνα συστρατευώμεθα καί συμπορευώμεθα μεθ' Ὑμῶν καί ἀγωνιζώμεθα τὸν καλὸν Ἀγιοταφικὸν ἀγῶνα διὰ δυναμικὴν χριστιανικὴν Ἑλληνορθόδοξον μαρτυρίαν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν πρὸς ὄφελος πολλῶν.

Ὑψῶν τὸ ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐσταθῆ, εἰρηνικά καί εὐφρόσυνα ἐν δυνάμει κυβερνητικῇ καί σοφίᾳ τῇ ἄνωθεν

πρός ἔπαινον τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν”.

Κατόπιν προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐκλαμπρότατος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου κ. Χαράλαμπος Μπαντούρ και ἄλλοι.

Τούτους ηὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως ἐν τῇ προπόσει Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου, καί εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψάλμ, 144, 21).

Ἡ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί ἐκβλαστήσασα ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν Ἱερουσαλήμ, «ἦν ἐξελέξατο Κύριος, καί ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ», (Ψαλμ. 131, 13), ἐορτάζει σήμερον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαπενταετοῦς κυβερνητικῆς διακονίας τῆς Ἡμετέρας ταπεινότητος, ἀπό τῆς ἐγκαταστάσεως Ἡμῶν ἐπὶ τοῦ θεοῖδρύτου θρόνου τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου τοῦ καί πρώτου χειροτονηθέντος Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό ἱερόν τοῦτο γεγονός ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διά τήν ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρουμένην ὑπό τῆς Ἐκκλησίας ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἀφ’ ἐνός καί τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τῶν πνευματικῶν ποιμένων αὐτῆς ἀφ’ ἑτέρου, ὡς ἐπισημαίνει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Οὐ γάρ ὑπεστηλάμην τοῦ μή ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τήν βουλήν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20, 27-28).

Ἡμεῖς, στοιχοῦντες τῷ Κανόνι (Γαλ. 6, 16) τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν παραδόσεως, κατήλθομεν εἰς τόν Πανίερον Νάον τῆς Ἀναστάσεως, συνοδευόμενοι ὑπό τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, «ὃ ἡ

δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν» (Ἀποκ. 1, 6).

Ἡ ἐν μέσῳ τῆς πανδημίας τῆς λοιμώδους νόσου covid 19, ἐορταζομένη σήμερον δεκαπενταετῆς ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος Ἡμῶν, δέον ὅπως θεωρηθῇ ὡς ἐπέτειος ἀνακαινισμοῦ καί ἐγγυήσεως, τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀκολουθούσης ἀποστολικῆς διαδοχῆς, διὰ τοῦ ἐκάστοτε Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς ἐχούσης τήν ἀρχήν αὐτῆς ἐν τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ καί Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τόν Θεόν, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καί χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ γέγονεν» (Ἰω. 1, 1-3). Κατά δέ τάς «Διαταγὰς τῶν Ἀποστόλων», «ὁ γάρ ἐπίσκοπος προκαθεζέσθω ὑμῶν ὡς Θεοῦ ἀξία τετιμημένος, ἃ κρατεῖ τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ παντός ἄρχει» (Διατ. Ἀποστ. Β' XXVII).

Ἀκούοντες εἰς τόν θεῖον Παῦλον λέγοντα: «ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας», (Πράξ. 23, 1) καί ἐπακολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν τῶν Προκατόχων Ἡμῶν, καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ταπεινῶν δυνατοτήτων Ἡμῶν, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀνοθεύτου ἡμῶν Ἀποστολικῆς παραδόσεως καί ὑγιαινούσης πίστεως, ἀλλὰ καί τῆς θεραπείας τῶν πνευματικῶν καί ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπεπιστευμένου Ἡμῖν Χριστεπωνύμου ποιμνίου. «Ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μή ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως», (Α' Πέτρ. 5, 2), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Οὐχ ἦττον δέ, τήν διατήρησιν τῶν ἀγιογραφικῶν μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, τοὔτέστιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν κηρυττόντων τήν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τό σταυρικόν Πάθος καί τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.

Περιττόν καί πάλιν νά εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων διαφύλαξις τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τῶν «Ρωμαίων Ὁρθοδόξων» Χριστιανῶν ἀποτελεῖ χρέος ἱερόν τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ab antiquo ἀποστολῆς αὐτοῦ. Διό οὐ παυόμεθα, ὑψώνοντες τήν φωνήν ἡμῶν πρὸς πάσας κατευθύνσεις, πολιτικές καί διπλωματικές, τοπικές καί διεθνεῖς ὁργανισμούς καί κυβερνήσεις, ἵνα γένηται σεβαστόν τό ὑπὸ διεθνῶν συνθηκῶν ὑφιστάμενον πολυπολιτισμικόν καί διαθρησκειακόν καθεστώς, τόσον τῶν ἀγιογραφικῶν Προσκυνημάτων, ὅσον καί τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία καθ' ἑαυτήν ἀποτελεῖ παγκόσμιον Προσκύνημα, ὡς λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας: «Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καί διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἄν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου», (Ἡσ. 62, 1).

Ἐρριζωμένοι δέ ὄντες καί τεθεμελιωμένοι ἐν τῇ ἀγάπῃ καί τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, «οὐκ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου», (Ψαλμ. 142, 4) ἐργάζεσθαι ἐν καθαρᾷ συνειδήσει (2 Τιμ. 1, 3) τήν ἀποτροπήν τοῦ ἐμφωλεύσαντος σχίσματος εἰς τούς

κόλπους τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τούτέστιν τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἦτο καί ἡ ἀποστολή τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ἐκ τῶν κόλπων τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἀναδειχθέντων, τό κήρυγμα τῆς συμφιλιώσεως, ὡς τοῦτο καταγγέλλεται ὑπό τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος: «ὁ Θεός ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσων ἑαυτῷ... καί θέμενος ἐν ἡμῖν [τοῖς Ἀποστόλοις] τόν λόγον τῆς καταλλαγῆς», (Β΄ Κορ. 5, 19).

Διά τῆς ἐορτίου ταύτης ἐνθρονιστηρίου ἐορτῆς καλούμεθα οὐχί εἰς καύχησιν, ἀλλά μᾶλλον εἰς ἐξέτασιν τοῦ ἔργου τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν διακονίας, συμφώνως τῇ ἐπιταγῇ τοῦ θείου Παύλου, «τό δέ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καί τότε εἰς ἑαυτόν μόνον τό καύχημα ἔξει καί οὐκ εἰς τόν ἕτερον», (Γαλ. 6, 4).

Εἰς τήν διακονίαν ταύτην, τοῦ ἔργου δηλονότι τῆς ἀποστολῆς τοῦ μαρτυρικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἔχομεν συνεργούς καί συνοδοιπόρους τοὺς σεβαστοὺς καί λίαν ἡμῖν ἀγαπητοὺς Πατέρας καί ἀδελφούς Ἀγιοταφῖτας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, Ἱερεῖς, Ἱεροδιακόνους καί Μοναχοὺς, τοὺς διακρινομένους διὰ τόν ἔνθερμον αὐτῶν ζῆλον καί τήν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐάρεστον αὐτῶν αὐτοθυσίαν.

Δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ καί Πατρός τῶν φώτων καί τῆς ἀληθείας, λέγοντες μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ: «Κατάρτισαι τά διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μή σαλευθῶσι τά διαβήματά μου», (Ψαλμ. 16, 5), πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνισχύη πάντας ἡμᾶς τοὺς διακονοῦντας τά πανάγια Προσκυνήματα καί διαποιμένοντας τό εὐσεβές καί Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τήν ἐόρτιον ταύτην Ἐνθρονιστήριον ἐπέτειον, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὅσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ

ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Πατέρα Ρωμανόν, ὁ ὁποῖος Μᾶς μετέφερε τάς εὐχάς καί τήν ἀγάπην τοῦ ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἰλαρίωνος, τούς Ἐντιμοτάτους κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ Ἀέτα, Ὄντε Αἴσα, καί Νίμπελ Μπαράμση καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τήν δέ μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα